

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 749/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Бркић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ ..., кога заступа Иван Мијаиловић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3639/16 од 22.12.2016. године, у седници одржаној 11.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3639/16 од 22.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П1 150/16 од 12.10.2016. године, поништено је као незаконито решење туженог број ... од 17.03.2011. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... од 17.02.2010. године и анекси уговора о раду од 28.05.2010. године и од 28.07.2010. године, због престанка потребе за његовим радом и обавезан тужени да тужиоца врати на рад (став 1. изреке) те обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара са законском затезном каматом од 12.10.2016. године па до исплате (став 2. изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3639/16 од 22.12.2016. године одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14 - у даљем тексту: ЗПП), па је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је засновао радни однос код туженог на неодређено време за обављање послова индустријски радник III по основу уговора о раду од 17.02.2010. године. Анексом уговора о раду од 28.05.2010. године, тужилац је привремено распоређен на радном месту портир (од 01.06.2010. до 31.03.2011. године). Генерални директор туженог је 03.02.2011. године донео Одлуку о покретању поступка утврђивања вишка запослених због укидања радног места главни технолог и портир. Након тога, тужиоцу је решењем од 17.03.2011. године дат отказ због престанка потребе за његовим радом на пословима портира, односно због укидања радног места на које је био привремено распоређен. У тренутку када је добио отказ на радном месту портир, повећан је број извршилаца на радном месту индустријски радник за које је тужилац закључио уговор на раду на неодређено време.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев усвојен.

Послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоје оправдани разлози који се односе на радну способност запосленог, његово понашање (повреда радне обавезе кривицом и повреда радне дисциплине) и због оперативних потреба послодавца. Све три групе разлога имају свој нормативни израз у девет разлога за отказ који су међусобно независни. Аутономно право послодавца је да отпушта запослене услед технолошких, економских или организационих промена, када престане потреба за обављањем одређеног посла или када дође до смањења обима посла. Али, послодавац не може да користи овај отказни разлог (оперативне потребе) у случају кад радно место на коме је тужилац засновао радни однос – није укинута, већ је напротив повећан број извршилаца. Коришћењем овог разлога у ситуацији када је повећан број запослених на радном месту на које је тужилац распоређен, врши се злоупотреба права.

У конкретном случају, тужени је распоређивањем тужиоца на радно место портир (у периоду од 01.06.2010. до 31.03.2011. године) и затим отказом пре истека рока на које је анексом уговора о раду привремено распоређен (17.03.2011. године), у ситуацији када је одлуком о покретању поступка утврђен вишак запослених на радном месту портир, а повећан број извршилаца на радном месту индустријски радник, злоупотребио право из члана 179. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/09).

Из свих тих разлога правилно је од стране нижестепених судова утврђено да је отказ незаконит.

Како се у поступку поводом ревизије расправљају правна, а не и чињенична питања, предмет оцене ревизијског суда нису били наводи у ревизији у којима се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање јер то није дозвољено на основу члана 407. став 1. тачка 2.) ЗПП.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић